

Zondag 9 februari 2025 5^e Zondag door het jaar C Eerste lezing Jesaja 6,1-8 Evangelie Lukas 5,1-11

Overweging

In veel oude kerken is de kansel, oftewel de preekstoel vaak een waar kunststuk doordat hij prachtig houtsnijwerk bevat. Je ziet er heel vaak de 4 evangelisten op afgebeeld.

Ergens in een klein barok kerkje in het Beierse woud is die kansel gemaakt in de vorm van een vissersbootje met alles erop en eraan; Petrus en zijn maten die over de rand gebogen een zwaar net binnenhalen met alle soorten en maten vis; een pracht om naar te kijken. Goed gevonden ook, die boot als preekstoel.

Want Lucas beschrijft ons vandaag een preeksituatie: mensen die het woord van God willen horen, zijn bij elkaar en verdringen zich op het strand.

Lucas wil ons niet alleen maar iets van de Jezusgeschiedenis vertellen. Hij heeft zijn lezers, de jonge christelijke gemeente van toen op het oog en wij, wij luisteren en kijken mee met de gelovigen van toen.

Dit beeld van Jezus die uit de boot het woord van God verkondigt, is het voorbeeld van iedere predikant, ook voor mij.

Omdat deze viering langer duurt vanwege de vele gezangen Slavisch-Byzantijne ritus, gezongen door Anastasis, wil ik me nu beperken tot een enkele gedachte, een gebed tegelijk:

Petrus en zijn maten hadden de hele nacht gevist en niets gevangen.

Zij dobberden bijna doelloos rond.

Ook wij zwoegen en tobben soms heel wat af.

Vaak zijn onze netten leeg.

zonder doel of richting zwemmen wij soms

en dwalen, drijven met de stroom mee,

Dat onze geest gesterkt mag worden

en onze netten toch weer gevuld raken.

Mogen wij samen een goede bemanning zijn in de levensboot:

vrouwen en mannen die samen alle zeilen willen bijzetten

om uit te varen en weer thuis te komen.
Dat wij daarbij de roepstem volgen van Jezus van Nazaret.
en ons laten vangen door zijn woord.
zijn stem die levend maakt, vertrouwen wekt
en vangnet wordt.
Laten er altijd weer mensenvissers zijn
die zijn levens- en reddingswerk verder dragen.
God, maak hun, maak onze netten sterk
en dat uw roepstem nooit onder ons verstomt.

Matthieu Gubbels, pastor